

dagsmands Yttringer foranlediget til stærkt at udhøve, at jeg ved hvad jeg før bemærkede sagde, at en eventuel Forvalter kunde komme til at fristes til en Udfærd, som det var ønskeligt at kunne have Control med. Jeg har ikke brugt nogen Yttring, der skulde antyde, at der med Hensyn til den nuværende Forvalter var en Opfordring til at holde paa, at Kassererforretningerne ikke skulde henlægges til ham, og der er ikke mindste Grund for mig til at antyde, at der for hans Vedkommende var nogen Anledning til at gjøre det. I det der saaledes ikke er Tale enten om at indføre noget nyt Kasserervesen eller om at foretage en saadan Udskiftning, som blev paapeget, er Spørgsmaalet jo alene det, hvorledes man bedst skal faae Kassererforretningerne besørge, og jeg troer da, at Sagen vilde stille sig meget heldig, naar man, hvis man nu ikke vil gaae ind paa Regjeringens Forslag om at forene disse Forretninger med Bogholderitjenesten, vilde stille et Belyb til dens Disposition, hvorved den kunde sørge for, at disse Forretninger, som jeg, efter hvad der er blevet udtalt, er noget ængstelig ved at kalde Kassererforretninger, kunde blive udførte; jeg mener naturligvis de Forretninger, der ere nødvendige, for at de fornødne Anvisninger og Udbetalinger kunne finde Sted.

Tal: Det af den ærede Indenrigsminister stillede Forslag angaaende 13000 Rd. til Udgravning af et Seiløb over de saakaldte Meilgrunde i Limfjorden forekommer mig at være en saa nødvendig Følge af de allerede gjorte Opoffrelser til Fremme af Skibsfarten i Limfjorden, at jeg maa ansee det nødvendigt, at jeg med min ringe Stemme anbefaler det. Derimod forekommer det mig paa rette Sted her at henvende et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister angaaende en Sag, som staaer i meget nær Forbindelse hermed, nemlig det Spørgsmaal, hvorvidt han i dette Dieblik har nogen bestemt Anskuelse om, naar Løgstørfkanalen kan aabnes for Skibsfarten. Jeg har fra en Mængde Skibsførere og Skibsrhedere ved den vestlige Deel af Limfjorden modtaget meget indtrængende Opfordringer til om muligt at erhverve en offentlig Udtalelse

om, naar denne Kanal vil blive aabnet. Man har gjort sig det Haab, at det vilde stee i dette Efteraar, og da Aggerkanalens flette Tilstand og Udsigten til, at Seiladsen i Limfjorden kan bringe Fordeel af denne Kanal, har for har er bleven ringere, deels derved, at Kanalen munder til, og deels derved, at de farlige Grunde udenfor i den Grad gjøre Seiladsen gennem Kanalen besværlig og farlig, at den næsten maa opgives, navnlig paa denne Aarstid, da dernæst Grundene ved Løgstør i den Grad besvære Skibsfarten, at det under de for denne allerede høist trykkende Conjuncturer, som vi i de senere Aar have haft, næsten er umuligt at vedligeholde den regelmæssige Forbindelse, som med Hensyn til Handel og Samferdsel er af den allerførste Vigtighed for disse Egne i Landet, saa er det et Livsspørgsmaal for disse Egne, at Løgstør Kanal snarest bliver aabnet. Jeg har her liggende Breve fra meget agtede Mænd, hvoriblandt en Skibsrheder, der f. Ex. fortæller, at han for et Skib, som kun tager omtrent 1300 Tdr. Korn, maa betale omtrent 200 Rd. i Omkostninger ved at faae Skibet lægget over Løgstørs Grunde, foruden det store Tab, han har ved Tidspilbe og Dphold paa Steedet, og naar man husker paa, hvor ringe et Udbytte Skibsfarten i det Hele i de senere Aar har bragt, saa vil det jo være indlysende for Enhver, hvilken uhyre Byrde der hviler paa Skibsfarten i denne Deel af Limfjorden, saalænge indtil Løgstørfkanalen bliver aabnet. Forøvrigt tør jeg maaskee med Hensyn til Løgstørfkanalen gjøre endnu en personlig Bemærkning. Ved Udførelsen af slige Arbejder viser der sig jo steds, selv hvor den bedste tekniske Sagkundskab har været tilstede og har været bragt i Anvendelse ved Udarbejdelsen af Planerne, at der fremstaar Forhold, som umulig forud kunne være beregnet, og som gjøre det nødvendigt i en eller anden Retning enten at udvide eller forbedre den oprindelig lagte Plan. Jeg veed nu meget godt, at Regjeringen meget ofte staaer med bundne Hænder ligeoverfor de givne Bevillinger; men under saadanne Omstændigheder troer jeg rigtignok, det er paa sin rette Plads, at de enkelte Medlemmer af Rigsdagen, der have lidt Kjenndskab til de lokale Forhold, rette den Opfordring til Regjeringen,